

219

exasperantia m. exasperatio

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

exasperatio f. exasperans

exasperatio f. exasperare v. exasperans

d'exasperar o d'exasperar-se
l'efecte

exasperant adj. Capaç d'exasperar.

exasperar v. tr. Irritar (un mal).

Un cop exasperar el mal, la ferida || fig. Ajuta

injustícia l'ha exasperat | pron.

ell s'exaspera veient ajut injustícia